

В. Лункевичъ.

Откъде сж се взели нашитѣ домашни животни и облагородени растения.

4. Какъ отъ една порода се получаватъ нѣколко нови породи?

Въ миналата книжка на „Н. цѣлина“ разправихме, какъ незабелязано, малко по малко домашнитѣ животни, плоднитѣ дървета, зеленчуцитѣ и житата ставатъ сѣ по-добри и по-добри, докато най-после сж станали такива, каквито ги виждаме сега.

Но какво значи „по-добро?“ — Всѣки го разбира по своему. Различно го разбиратъ дивацитѣ. Различно сж го разбирали и нашитѣ нѣкогашни прадѣди.

Има диваци, които се занимаватъ съ ловъ на птици и на разни други диви животни. При лова, голѣма услуга имъ указватъ кучетата. А ние знаемъ, че има кучета отъ една и сжща порода, които нееднакво добре откриватъ и гонятъ едриятъ дивечъ и дивитѣ птици. Едни отъ тѣхъ умѣятъ ловко да настигатъ дивия звѣръ, други пъкъ сж годни само за ловъ на птици. Едни сж надарени съ голѣма сила и смѣлость, други съ остро обоняние. Едни постигатъ целта съ своята пѣргавина и свирепость, други — съ предпазливостъ и хитрина.

Пита се: кои отъ тия кучета сж по-добри? — Отговоръ може да се даде въ зависимостъ отъ службата, която ще бжде възложена на кучето. За дивака, който ходи на ловъ за едѣръ дивечъ, по-добро е това куче, което е силно, пѣргаво и смѣло. Този, който ходи на ловъ за птици, предпочита куче, което е предпазливо, хитро и съ остро обоняние.

*

Помислете си, че две племена живѣятъ въ сѣседство. Въ мѣстността, дето живѣе едното племе, изобилствуватъ диви птици, а тамъ, дето е другото племе, — много едѣръ дивечъ. Не ще и дума, пѣрвото племе ще ходи на ловъ за птици, а второто — на ловъ за едѣръ дивечъ.

Да предположимъ, че и двѣтѣ племена иматъ кучета отъ еднаква порода и че едни отъ кучетата по нравъ сж по пригодни за ловъ на птици, а други — за ловъ на диви звѣрове. Не е мжчно да се досѣтимъ, че тия отъ дивацитѣ, които се занимаватъ съ ловъ на звѣрове, ще избератъ измежду тѣхнитѣ кучета такива, които сж най-пригодни за лова имъ. Другитѣ пъкъ ди-